Canon de rugăciune către Sfinţii mari mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie şi Orest şi către Sfânta muceniţă Lucia, fecioara din Siracuza

(s.v. 13 decembrie / s.n. 26 decembrie)



Sfânta muceniţă Lucia, fecioara din Siracuza și Sfinții mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest (s.v. 13 decembrie / s.n. 26 decembrie):

https://www.academia.edu/44768028/Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Lucia_fecioara_din_Siracuza_%C8%99i_Sfin%C8%9Bii_mucenici_Eustratie_Auxentie_Evghenie_Mardarie_%C8%99i_Orest_13_decembrie_

https://archive.org/details/sf.-muc.-lucia-si-sf.-4-muc

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-muc-lucia-si-sf-4-muc

***

Materiale despre Sfânta muceniţă Lucia, fecioara din Siracuza și Sfinții muce-nici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Lucia-din-Siracuza-(13-dec)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Lucia+Siracuza

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Lucia

***

Troparul Sfinţilor mari mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie şi Orest, glasul al 3-lea: Statornicia purtătorilor de biruinţă, cei cinci la număr: Sfinţii mari mucenici Eustratie şi Auxentie împreună cu ceilalţi luptători, înfruntând cu îndrăzneală focul şi celelalte chinuri, au primit de la Hristos cununile măririi; căruia se şi roagă, să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfintei muceniţe Lucia fecioara din Siracuza, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Lucia, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc și împreună mă răstignesc și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuiește sufletele noastre.

&&&

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Hristos, cel ce a hotărât să se dea lupta, şade în cer şi cu dreapta cea atotputernică, răsplăteşte cu daruri pe luptătorii cei de pe pământ, întinzând dumnezeieşti cununi celor din jurul Sfântului Eustratie.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Veniţi să vedem ceata cea mucenicească a celor cinci la număr, că fulgeră de lumină prea strălucitoare, având căpetenie pe doritul mucenic Eustratie, cel încununat cu har dumnezeiesc.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dezbrăcând brâul ostăşiei celei de pe pământ, l-ai adus Împăratului celui adevărat, luând asupra-ţi de la Hristos, prin Sfântul mucenic Evstratie, semnul dureroasei încercări, Sfinte Auxentie.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei din jurul Sfântului Eustratie sunt ca nişte stele ale credinţei, care de-a pururea se mişcă pe cer, luminează sufletele credincioşilor şi strălucesc cu răsfrângeri de lumină; pe aceştia după vrednicie să-i lăudăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În porfiră vopsită cu sângiurile tale şi luminos îmbrăcată, locuieşti în cele de sus, ca o fecioară de împărat, împodobită cu dumnezeieşti străluciri, Sfântă muceniţă Lucia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Loc încăpător te-ai făcut Firii celei dumnezeieşti, prea curată Născătoare de Dumnezeu; pentru aceasta, dorind de tine Sfânta Lucia, ca o fecioară s-a adus pe urma ta, Fiului tău.

Catavasie: Hristos Se naşte, slăviţi-L! Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L! Hristos pe pământ, înălţaţi-vă! Cântaţi Domnului tot pământul şi cu veselie lăudaţi-L popoare, că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne şi Scăparea şi Întărirea mea.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Eustratie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu nădejdea chinurilor peste fire te-ai umplut de toată bucuria, ca de o comoară tăinuită, Sfinte Eustratie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Auxentie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înţelepciune duhovnicească şi cu puterea de a te împotrivi ispitelor, ai biruit închinarea la idoli cea tiranică, mucenice al lui Hristos, mucenice Auxentie.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o podoabă prea luminată a Bisericii aţi ajuns, mucenicilor, fiind împodobiţi cu rănile lui Hristos.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Eustratie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arzându-ţi-se mădularele cu cărbunii chinurilor, prin răbdare ai stins nebunia înşelăciunii idoleşti, Sfinte mucenice Eustratie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Primit-ai acum Împărăţia Cerurilor, prea mărită muceniţă Lucia, ca o mireasă prea frumoasă a Împăratului şi Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai presus de toate şi cu adevărat te cinstim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, credincioşii; că tu, ceea ce eşti fără prihană, ai născut pe Dumnezeu, care S-a Întrupat.

Catavasie: Fiului, Celui Născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci şi mai pe urmă din Fecioară Întrupat fără sămânţă, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti, Doamne!

Cântarea a 4-a

Irmos: Pentru dragostea Chipului Tău, ai stat, Milostive, pe crucea Ta şi neamurile s-au topit, că Tu eşti tăria şi lauda mea, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Eustratie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe când primeai loviturile pe trupul tău, ai lepădat şi întinăciunile sufletului, cu credinţă frângând săgeţile vicleanului balaur, Sfinte Eustratie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Eustratie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea măritu-S-a întru mădularele tale, purtătorule de biruinţă, Împăratul Slavei şi te-a umplut de mărire negrăită, cu puterea minunilor, mucenice Eustratie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Eustratie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând îndrăznelii pescarilor, pe înţeleptul Evghenie l-ai adus Stăpânului, vânându-l cu mreaja cea mucenicească, Sfinte Eustratie.

Stih: ***Sfântă muceniţă Lucia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceea ce ai aflat îndrăzneală la cei dintru înălţime, Sfântă muceniţă Lucia, cere de la Dumnezeu să dea iertare de greşeli, celor ce cu dragoste te cinstim pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strălucind cu fecioria şi cu adevărul, te-ai logodit cu Cuvântul cel răsărit din Maica Fecioară, fără stricăciune, prea lăudată muceniţă Lucia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înţelegând, după naştere, că Fecioria îţi este pecetluită, Fecioară, cu credinţă ai mărit pe Cuvântul, cel ce în chip de negrăit S-a născut din pântecele tău.

Catavasie: Toiag din rădăcina lui Iesei şi floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Cel Lăudat, din muntele cel cu umbră deasă. Venit-ai, Întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne!

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Eustratie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un luceafăr strălucind limpede, aşa ai răsărit în ceata mucenicilor, mărite mucenice Eustratie.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzându-te pe tine, de Dumnezeu înţelepţitul Mardarie, strălucind de Lumina cea înţelegătoare, a alergat la tine, ca un miel la păstor, Sfinte Eustratie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mardarie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Socotit-ai, prea fericite Mardarie, toate cele înveselitoare ca nişte lucruri netrebnice, biruind legile firii cu dragostea pătimirii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Lucia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Numai frumuseţile tale îmi sunt plăcute, ca unei fecioare; pe Tine, Doamne, Te iubesc, striga tare Sfântă muceniţă Lucia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, bună moştenire! O, parte de Dumnezeu dată! O, tânără femeie, care cu cuget frumos ai biruit înşelăciunea strămoaşei!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mintea omenească nu poate să priceapă zămislirea ta cea mai presus de cuget, Maică Fecioară; că ai născut pe Dumnezeu.

Catavasie: Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, ai trimis nouă pe Îngerul Sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace; deci povăţuiţi fiind la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, de noapte mânecând, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele diavolilor curăţindu-se, cu Sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Hristos îmi este mie în loc de toate şi patrie şi cinste şi nume, striga cu glas mare Sfântul Mardarie; că de la tine a învăţat, mare mucenic Eustratie, aceasta.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mardarie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pătrunzându-ţi-se picioarele ai fost pironit cu capul în jos şi cu frigări înroşite în foc ţi s-a ars spatele; iar duhul ţi l-ai dat Stăpânului, Sfinte mucenice Mardarie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Evghenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Limba fiindu-ţi smulsă nu încetează a lăuda; iar mâinile tale tăiate se ridică către Dumnezeu, Sfinte Evghenie, cerând mântuire, pentru cei ce laudă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cinstită înaintea Domnului a fost moartea ta, muceniţă; că ai ales mai bine moartea decât viaţa, pentru ca să ai în tine viu pe Hristos, o, cinstită!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Aflându-te pe tine, Fecioară, putere şi întărire, muceniţa suferea cu tărie chinurile şi bucurându-se, se aduce după tine, Stăpânului tuturor.

Catavasie: Din pântece pe Iona, ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit. Iar Cuvântul în Fecioară Sălăşluindu-Se şi Trup luând, a ieşit lăsând-o nestricată; că Cel ce n-a pătimit stricăciune, pe ceea ce L-a născut a păzit-o nevătămată.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe Născătoarea de Dumnezeu...

Luminător prea luminos te-ai arătat celor ce şedeau întru întunericul necunoştin-ţei, purtătorule de biruinţă. Că agonisindu-ţi credinţa ca pe un scut, nu te-ai temut de semeţiile vrăjmaşilor, Sfinte mucenice Eustratie, arătându-te mai bun vorbitor decât ritorii.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe Născătoarea de Dumnezeu...

Nevoindu-te cu deadinsul şi păstrând fecioria nestricată, bucurându-te, te-ai adus Făcătorului tău. Că lepădându-te de mirele cel lumesc, prea lăudată, te-ai logodit cu Hristos şi săvârşind călătoria prin credinţă şi prin luminată mucenicie, dai acum tămăduiri celor ce te cinstesc pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, de pofta dreptei credinţe mai mult decât de văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Având cugetul muceniciei nestrămutat, mucenice şi cinstind un Dumnezeu în Treime, ai defăimat chinurile, strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeule al meu şi Doamne!

Stih: ***Sfinte mare mucenice Auxentie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un fericit ai umblat pe calea cea fără de prihană, plecându-ţi genunchii cu mulţumire Izbăvitorului; iar sufletul ţi l-ai dat în mâinile Stăpânului, ca o jertfă cu bun miros, Sfinte mucenice Auxentie.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Soţ de oaste, de călătorie, de temniţă şi de acelaşi cuget şi vrednic soţ moştenitor al Împărăţiei lui Hristos cu Sfântul Eustratie, s-a arătat mucenicul Orest.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Auxentie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeu, cel ce a dat hrană proorocului Ilie prin corbi, făcând minuni, a descoperit cinstitul tău cap, celor ce-l doreau ca un ospăţ mult dorit de lume, Sfântul Auxentie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu Focul Dumnezeirii luminându-te, de foc nu te-ai înfricoşat. Pentru aceasta faci pururea să plouă credincioşilor ape de dumnezeieşti tămăduiri, secând răutăţile patimilor, purtătoare de biruinţă, Sfântă muceniţă Lucia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară Maică, pe tine cea curată şi nestricată, te-a iubit Cuvântul cel curat şi Întrupându-Se din tine, a zidit iarăşi pe om deplin, Cel ce a prea mărit pe Sfânta Lucia, cu minunile.

Catavasie: Tinerii în dreapta credinţă fiind crescuţi, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au înspăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a închis şi puterea focului au stins-o cu fapta cea bună încingându-se tinerii cei iubitori de dreaptă credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Eustratie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Deschizându-ţi buzele cele curate, ai tras putere de la Dumnezeiescul Duh, Sfinte mucenice Eustratie şi ai dat pe faţă netemeinicia credinţelor celor pierzătoare de suflet; şi cinstind pe Dumnezeul cel în Treime, ai strigat: Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Domnului.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Neştiind tiranul statornicia ta, gândea să-ţi înfricoşeze cugetul tău cel nebiruit cu ameninţarea focului; pe care defăimându-l strigai popoarelor, bucurându-te: Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Domnului.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Eustratie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înţeleptele tale sfaturi, Sfinte mucenice Eustratie, întărindu-se cugetul mucenicului Orest cel nebiruit a sărit pe patul de fier, cel înroşit în foc, urmând tinerilor celor care au risipit văpaia, strigând: Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Domnului.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Orest, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tinsu-ţi-ai trupul cu răbdare, mărite mucenice Orest, pe patul cel de foc şi te-ai numărat împreună cu mucenicii, bucurându-te întru Domnul şi te-ai odihnit în Locaşurile cele Cereşti, strigând: Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Domnului.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu suferinţele tale, cinstită muceniţă Lucia, ai întunecat ochii nelegiuiţilor şi gândul cel destrăbălat şi semeţ al celor străluciţi l-ai umilit şi ai înălţat la Dumnezeu pe cei ce cântă cu credinţă: Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Domnului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai mai înaltă decât cerurile, născând, Preacurată pe Dumnezeul cel Ceresc, care a făcut cerească toată frământătura pământenilor şi a luminat cinstita pomenire a muceniţei Lucia. Aceluia strigăm: Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Domnului.

Catavasie: Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul Minunii celei mai presus de fire; că nu a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici Focul Dumnezeirii pântecele Fecioarei, în care a intrat. Pentru aceasta, cântând, să strigăm: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, muntele cel netăiat, S-a tăiat, Fecioară, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Eustratie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De dragoste dumnezeiască fiind atins către călătoria cea de aici, vădit ai înfruntat amăgirile tiranilor, fericite Eustratie şi te-ai sârguit, ca un luptător, către răsplata chemării celei de sus.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Eustratie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Foarte te-ai bucurat, purtătorule de biruinţă, de hotărârea osândirii, ieşită din nebunia tiranului şi ai slăvit pe Cel ce-ţi răsplăteşte ţie pentru nevoinţe, Sfinte mucenice Eustratie, lăudând pe Hristos, Pierzătorul morţii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Veniţi toţi iubitorilor de mucenici, să fericim cu laude sfinte pe surpătorii înşelăciunii, pe înţeleptul mucenic Evghenie, pe Sfinţii Orest şi pe Mardarie şi împreună cu ei pe mucenicii Auxentie şi pe Eustratie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o fecioară prea frumoasă, tânără şi împodobită cu frumuseţe şi cu tinereţe stai şi acum, pururea purtătoare de cunună, în jurul lui Hristos, Cel Întrupat din Fecioară, Sfântă muceniţă Lucia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lumină ne-a Răsărit nouă din pântecele tău cel neispitit de bărbat, Fecioară; cu ale cărei semne luminoase fiind dumnezeieşte luminată ai dat pe faţă Lumina a cărei numire este cea de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, Maică Fecioară.

Catavasie: Taină minunată şi neobişnuită văd, cer fiind peştera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălăşluire, întru care S-a culcat Cel Neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care, lăudându-L Îl slăvim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Biserica, stropindu-se cu sângele mucenicilor, a făcut să înflorească Ortodoxia credincioşilor, lăudându-se şi zicând: fala mucenicilor v-aţi arătat, sfinţilor.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu credinţa Preasfintei Treimi fiind întărit şi cu arma adevărului într-armat, ai surpat semeţia cea străină a rătăcirii; şi smulgând de la vrăjmaş sabia cuvintelor, ai tăiat cu ea împotrivirea minciunii. Deci, purtător de biruinţă arătându-te asupra înşelăciunii, ai murit cu trupul, dar trăieşti cu duhul, purtătorule de biruinţă, mucenice Eustratie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli, celor ce prăznuiesc cu credinţă sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Înviat-ai din morţi...

Cuvântul Tatălui S-a pogorât pe pământ, iar Îngerul cel luminos a strigat către Născătoarea de Dumnezeu: Bucură-te, Binecuvântată, că numai tu singură ai păzit curăţia, primind în pântece zămislit pe Dumnezeu şi Domnul cel mai înainte de veci, ca să mântuiască din rătăcire neamul omenesc, ca un Dumnezeu.

***

Când se răspândea prin toate părţile Siciliei cinstirea Sfintei muceniţe Agatia şi poporul Siracuzei venea de departe să se închine sfântului ei mormânt, în cetatea Catanei, Lucia, fecioara cea lăudată a fost între siracuzeni cea mai de frunte la praznic împreună cu alţii şi cu maica sa Evtihia, care avea boala curgerii de sânge de patru ani, şi care nu se vindeca cu nici o doctorie de la doctori. Şi, săvârşindu-se slujbele bisericeşti, se citea Evanghelia în care se pomeneşte de femeia căreia îi curgea sânge şi care, prin atingerea hainei lui Hristos s-a tămăduit.

Lucia a zis mamei sale: "De crezi celor ce s-au citit, mamă, crede şi aceasta, cum că Agatia, care a pătimit pentru Hristos, s-a învrednicit a avea de faţă totdeauna pe Acela, pentru a Cărui nume a pătimit. Deci atinge-te de mormântul ei cu credinţă şi te vei tămădui".

După săvârşirea cântării bisericeşti, ducându-se poporul, a căzut înaintea mormântului sfintei muceniţe, mama împreună cu fiica şi au început cu lacrimi a se ruga, cerând ajutor. ***Deci, rugându-se ele mult, a adormit Lucia şi a avut vedenie, văzând-o pe Sfânta muceniţă Agatia în mijlocul îngerilor, foarte împodobită cu mărgăritare şi zicându-i: "Sora mea, Lucia, fecioara Domnului, pentru ce ceri de la mine ceea ce singură poţi îndată să dai? Căci credinţa ta ajută mamei tale şi iată, s-a făcut sănătoasă! Şi precum prin mine se slăveşte cetatea Catania, aşa şi prin tine se va slăvi şi împodobi cetatea Siracuzei, pentru că ai gătit sălăşuire bine primită lui Hristos întru a ta feciorie".***

Acestea auzindu-le Lucia, s-a deşteptat şi cu cutremur s-a sculat, apoi a zis către mama ei: ***"Mamă, mamă, iată te-ai vindecat. Deci, rogu-te pe tine prin sfânta aceasta care cu rugăciunile sale te-a tămăduit, să nu-mi mai pomeneşti de logodnic niciodată - pentru că acum era logodită - nici să pofteşti a vedea din trupul meu rodul cel muritor. Ci toate acelea ce le-ai pregătit să mi le dai mie, ca şi când aş fi mers după bărbatul cel muritor, dă-mi-le acum, ca să merg la mirele cel fără de moarte, Hristos Domnul, Care va păzi fecioria mea".***

Iar mama sa Evtihia a zis către dânsa: "Toate cele ce sunt ale tatălui tău, care a murit de nouă ani, păzindu-le întregi le-am înmulţit şi nu le-am împuţinat, spre a le da moştenire ţie. Iar cele ce sunt ale mele şi cele ce mai pot să fie, singură le ştii

bine. Deci, să acoperi mai întâi cu ţărână ochii mei şi apoi ceea ce va fi ţie cu plăcere, vei face cu toată avuţia".

Lucia a zis: "Ascultă, mamă, sfatul meu, că nu este iubit de Dumnezeu acela care Îi dă Lui ceea ce nu poate duce cu sine, nici singur pentru el nu poate să le cheltuiască. Ci de voieşti a face lucru bine primit lui Dumnezeu, dă-I Lui ceea ce-ţi este cu putinţă a cheltui; pentru că după ce vei muri, nimic nu vei mai putea cheltui şi ceea ce dai acum, dai ce nu poţi duce cu tine. Deci, fiind vie şi sănătoasă, dă lui Hristos ceea ce ai şi toate cele ce ai vrut să mi le dai mie, începe a le da de acum lui Hristos".

Astfel, în toate zilele vorbind fecioara cu mama sa, s-a făcut împărţirea lucrurilor, pe care le-a dat spre trebuinţă săracilor. Deci, vânzând satele, podoabele cele de mult preţ şi mărgăritarele, s-a înştiinţat despre aceea logodnicul ei, care mâhnindu-se, a început a întreba pe doica Luciei: "Ce va să fie aceasta, că am auzit despre vinderea satelor, podoabelor şi a mărgăritarelor?"

Iar doica, fiind pricepută, a zis: "Logodnica ta a aflat că se vinde o moştenire, a cărui preţ este de o mie de galbeni şi mai mult; şi vrând a o cumpăra pe aceea, pentru tine, vinde asemenea lucruri ca să adune banii aceia".

Logodnicul, crezând cuvintele ei şi socotind că se face negustorie, a tăcut; ba chiar el îndemna la vânzare. Dar când s-a înştiinţat că toate s-au împărţit săracilor şi scăpătaţilor, şi toate s-au cheltuit cu străinii şi slujitorii lui Dumnezeu, mergând la Pashasie, domnul cetăţii, a clevetit-o, zicând că logodnica sa este creştină şi potrivnică legilor împărăteşti.

Iar ighemonul, chemând-o la sine, o sfătuia cu cuvinte şi o silea a jertfi idolilor.

Atunci Lucia fericită a zis: "Aceasta este jertfa cea vie, precum şi credinţa cea curată, înaintea lui Dumnezeu: a cerceta pe cei săraci şi pe văduve în necazurile lor. Eu într-aceşti trei ani nimic altceva n-am făcut, decât numai am adus jerfă lui Dumnezeu Cel viu. Acum ne mai având nimic din averea mea ce să aduc, pe mine mă jertfesc vie lui Dumnezeu şi ceea ce va fi cu plăcerea Lui, aceea să facă cu jertfa Sa".

Pashasie a zis: "Aceste cuvinte spune-le creştinilor, celor asemenea ţie, iar mie celui ce păzesc aşezămintele împărăteşti, în deşert mi le povesteşti".

Lucia a zis: ***"Tu ia aminte la legile împărăteşti, iar eu iau aminte la legile lui Dumnezeu. Tu te temi de împăraţi, iar eu mă tem de Dumnezeu. Tu nu voieşti a-i mânia pe dânşii, iar eu foarte cu dinadinsul mă păzesc a nu mânia pe Dumnezeu. Tu te sârguieşti a plăcea acelora, iar eu doresc a-i plăcea lui Hristos. Deci, tu fă ceea ce socoteşti că-ţi este de folos, iar eu voi face aceea ce voi cunoaşte că-mi este de folos".***

Pashasie a zis: "Ai cheltuit moştenirea ta cu desfrânaţii tăi şi ai risipit-o şi pentru ceea vorbeşti ca o desfrânată".

Lucia a zis: ***"Eu moştenirea mea la loc bun am aşezat-o, iar pe stricătorii sufletului şi ai trupului meu niciodată nu i-am primit".***

Pashasie a zis: "Şi care sunt stricătorii sufletului şi trupului tău?"

Lucia a zis: ***"Stricătorii sufletului voi sunteţi, de care grăieşte apostolul: Vorbele cele rele, strică obiceiurile cele bune. Pentru că sfătuiţi sufletele omeneşti, ca lăsând pe Ziditorul lor, să urmeze idolilor celor deşerţi. Iar stricătorii trupului sunt aceia care iubesc dulceaţa vremelnică, mai mult decât desfătarea cea veşnică şi aceia care cinstesc veselia ce degrabă piere mai mult decât bucuriile cele nesfârşite".***

Pashasie a zis: "Vor înceta şi vor amuţi cuvintele tale, când vor veni bătăile şi rănile".

Lucia a zis: ***"Cuvintele lui Dumnezeu, niciodată nu vor tăcea".***

Pashasie a zis: "Au doară tu eşti Dumnezeu?".

Lucia a răspuns: ***"Sunt roaba lui Dumnezeu şi pentru aceasta grăiesc cuvintele Lui, pentru că însuşi El a zis: Că nu veţi grăi voi înaintea împăraţilor şi a domnilor, ci Duhul Sfânt, Acela va grăi întru voi".***

Pashasie a zis: "Dar în tine este Duhul Sfânt şi Acela grăieşte în tine?".

Lucia a zis: ***"Apostolul zice că cei ce vieţuiesc întru curăţie, sunt biserici ale lui Dumnezeu şi Duhul lui Dumnezeu vieţuieşte într-înşii".***

Pashasie a zis: "Eu voi porunci să te ducă în casa cea de desfrânare, ca după ce vei fi batjocorită, să fugă de tine Duhul Sfânt".

Lucia a zis: "Niciodată nu se spurcă trupul de nu se va învoi cu mintea; pentru că chiar de vei pune tămâie în mâinile mele şi pe acea tămâie o vei arunca spre jertfă diavolească, Dumnezeu, uitându-se spre acesta, va râde pentru că voia şi cugetul îl judeca, iar nu lucrul ce se face cu sila. Iar pe siluitorul şi stricătorul fecioriei îl socoteşte ca pe un balaur, ca pe un tâlhar şi ca pe un barbar. Deci dacă pe mine, care nu voiesc, vei porunci a mă silui, apoi atunci vei îndoi cununa fecioriei mele".

Pashasie a zis: "Voi porunci ca prin desfrânare să te omoare, de nu te vei supune poruncii împărăteşti".

Lucia a zis: "Acum ţi-am spus că niciodată nu vei putea atrage voia mea către învoirea spre păcat şi de acum orice vei face trupului meu, care ţi se pare a fi întru a ta stăpânire, de aceasta nu băga seama roaba lui Hristos".

Atunci Pashasie, judecătorul cel necurat şi nedrept, a poruncit să vină cei ce ţineau casa de desfrânare şi venind, le-a dat pe sfântă, zicând: "Chemaţi poporul şi faceţi ca să-şi bată joc de dânsa până când aceasta va muri".

Şi când a început a o duce în casa de desfrânare, atâta greutate i-a dat trupului ei Duhul Sfânt, încât nicidecum n-au putut să o mişte din loc. Apropiindu-se mulţi, după porunca muncitorului, munceau să o urnească din loc, dar în zadar osteneau şi slăbeau asudând fără rezultat, că fecioara Domnului stătea neclintită. Atunci, aducând o funie şi legând-o de mâini şi de picioare, au început cu toţii a o târî, dar ea ca un munte stătea neclintită.

Atunci Pashasie, cu mare supărare şi fiind în mare nepricepere, a chemat vrăjitorii, fermecătorii şi pe toţi popii idoleşti şi le-a poruncit să facă vrăjile lor împrejurul Luciei ca să fie urnită. Însă nimic n-au sporit căci stătea ca şi cum ar fi fost pironită cu trupul de pământ, iar picioarele ei nu le puteau mişca din loc. Apoi a poruncit să o stropească cu ud de om, socotind că cu oarecare vrăjitorii sta nemişcată, dar degeaba. Şi au adus multe perechi de boi, ca să o poată mişca din loc, însă nici aşa n-a fost cu putinţă a o clinti.

Deci, a zis către dânsa Pashasie: "Care sunt farmecele tale?"

Lucia a zis: "Nu sunt acestea farmecele mele, ci faceri de bine ale lui Dumnezeu".

Pashasie a zis: "Ce pricină este ca fiind copilă neputincioasă şi de o mie de oameni fiind târâtă, stai neclintită"?

Sfânta a zis: "De vei aduce şi zece mii, vor auzi pe Sfântul Duh care îmi grăieşte; cădea-vor despre laturea ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta".

Iar ticălosul judecător care o muncea, se chinuia cu sufletul său să scornească chinuri, dar se tulbura cu gândurile, apoi i-a zis sfânta fecioară: ***"Pentru ce te munceşti şi te tulburi cu multe feluri de gânduri? Ai văzut că sunt biserică a lui Dumnezeu Celui viu? Crede acum, dacă nu te-ai cuminţit şi mai mult te învaţă!"***

Iar Pashasie se tulbură şi mai mult, oftă, văzând că sfânta îşi bate joc de dânsul.
Atunci a poruncit să aprindă un foc mare împrejurul ei şi să toarne peste dânsa smoală arsă, pucioasă şi untdelemn fiert. Dar ea în numele Domnului Iisus Hristos sta nemişcată şi nevătămată, zicând către tiran: ***"Eu am rugat pe Domnul meu Iisus Hristos, ca să nu aibă stăpânire asupra mea focul acesta şi pentru ca să râdă de tine cei ce nădăjduiesc în Hristos, de aceea am cerut îndelungare pătimirii mele, ca să ridic frica muncilor, de la cei ce cred, iar pe cei ce nu cred, să-i lipsesc de glasul batjocoririi, ca să nu-şi mai bată joc de creştini".***

Iar unii din prietenii lui Pashasie, nesuferind a-l vedea pe acesta în mare supărare şi în nepricepere, au poruncit s-o lovească cu sabia peste grumazul ei.

Deci s-au dus acasă cu Pashasie, iar sfânta, deşi era foarte rănită, n-a slăbit, ci se ruga şi vorbea către popor: ***"Binevestesc vouă că s-a dat pace Bisericii lui Dumnezeu, pentru că Diocleţian a căzut din împărăţie, iar Maximian a murit acum; şi precum cetatea Cataniei are mijlocitoare către Dumnezeu pe sora mea, Sfânta Agatia, aşa şi pe mine să mă ştiţi ca trimisă de la Dumnezeu cetăţii acesteia; însă numai dacă veţi face voia Lui şi veţi primi credinţa Lui".***

Acestea zicând Lucia, roaba lui Dumnezeu, cu gâtlejul cel străpuns de sabie, iată înaintea ochilor ei se aducea Pashasie legat în lanţuri. Pentru că sicilienii trimiseseră în taină la Roma, vestind că Pashasie fără de milă necăjeşte acea lature, jefuind-o, luând cu sila şi răpind cele străine. Deci a venit în acea vreme poruncă de la Roma, ca să fie dus la judecată ferecat, unde, fiind întrebat, a fost osândit la moarte, apoi, tăindu-i-se capul, a pierit cu sunet ticălosul.

Acea ducere a lui în fiare a văzut-o sfânta, încă fiind vie şi stând la locul cel de muncă, unde fiind rănită, n-a ieşit dintr-însa duhul ei, până când au venit preoţii şi au împărtăşit-o cu preacuratele şi de viaţă făcătoarele Taine ale lui Hristos. Apoi,

zicând toţi: "Amin", sfânta muceniţă şi-a dat cinstitul său suflet în mâinile Domnului. Şi a fost pusă într-acel loc de cinste, unde a zidit peste dânsa biserica, în numele ei şi în cinstea lui Dumnezeu în Treime, închinat Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, căruia I se cuvine slava în veci. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei muceniţe Lucia, fecioara)